

Bogdan-Venedu.

Mladostni mož, trpljenja rob!
O koliko prehitro
morjá ti je brezdanja glob
požrla varno sidro!

Poslušamo zdaj Labo
in žrce na Rujani,
ko plakajo za tabo
junaki slavnoznani.

Za tabo se inako
prijateljem nam dela,
da mlademu ti v rako
usoda je velela.

Zakaj si hranil vero
minljivim zemskim upom?
Prinesli so ti mero
do vrha polno s strupom.

Mladostni mož, molčeči mož,
iz duše se nam toži...
natrgal si nam lepih rož,
sam sličen — mrtvi roži.

Anton Medved.

Nasmeh večnomlade sreče.

† Dr. Mat. Prelesniku.

Novoletni so zvonovi
nam voščili dobro jutro,
nam voščili mir in srečo,
in sami smo si želeli
sreče in miru.

Roke so ti bile mrzle
in držale zlati križ so
in oči so v Krista zrle,
a na ustnih ti skrivnostni
krožil je nasmeh...

Pa smo pristopili k tebi,
da bi segli ti v desnico
in enako ti voščili;
toda ti se nisi vzdramil
iz nebeških sanj.

Zublji sveč so trepetali,
tresle se mrtvaške palme,
plakala so naša srca,
ti pa v svoji večni sreči
si se nam smehljal...

Leopold Turšič.

